

[Karl Olsen.]

mod mit parti, gående ud på, at det kun varetager de højestlønnedes interesser. Vi fra vor side har aldrig alene arbejdet for de højere — eller højestlønnedes berettigede krav, men tværtimod under debatterne om lønsatserne med megen styrke gjort gældende, at hvor det gjaldt om at bringe tjenestemændenes løn op på eksistensminimum, måtte alle andre krav vige, hvilket vil sige, at indtil dette mål var nået, beskæftigede vi os ikke med spørgsmål om lønforbedringer for dem, hvem den blotte eksistens allerede var sikret. Derimod er det rigtigt, at vi fra konservativ side, når de lavest- og lavere-lønnedes forhold var bragt i orden, altid er gået ind for en forbedring af de mellem- og højerelønnedes økonomiske kår udover, hvad man fra anden side har villet være med til. Det var på grundlag af disse principper, det konservative folkepartis repræsentanter i lønningsskmissionen gjorde deres arbejde. Når vi med så stor styrke har hævdet disse synspunkter, skyldes det dels hensynet til statens interesser, dels et retfærdigheds-hensyn overfor de mellem- og højerelønnede tjenestemænd.

Gennem flere år har staten haft vanskeligheder ved at besætte højere tjenestemandstillinger med kvalificeret personel, og man ser gang på gang, at navnlig akademisk uddannede tjenestemænd forlader statens tjeneste for at overgå til langt bedre lønnede stillinger i de frie erhverv, samtidig med at rekrutteringen til statens stillinger svigter. Staten har hidtil kunnet skaffe sig en højt kvalificeret tjenestemandsstand til sin administration, til lærergerning, til de højere læreanstalter og skoler, til videnskabeligt arbejde og videnskabelig forskning. Den høje standard, vi på disse områder har nået, kan ikke opretholdes, hvis staten ikke gennem sin lønpolitik byder de her nævnte kategorier af tjenestemænd sådanne økonomiske forhold, at de bliver interesseret i at forblive i statens tjeneste.

Det lykkedes mit partis repræsentanter i lønningsskmissionen og senere under 1946-lovens udformning og behandling her i tinget og i udvalget at nå resultater i overensstemmelse med de her fremførte principielle synspunkter, men det lykkedes os ikke at trænge igennem i den udstrækning, som vi kunne have ønsket. Hertil kommer så yderligere, at den udvikling, der har fundet sted siden 1946-lovens gennemførelse, i høj grad har forværret forholdene for de mellemste og højere lønningsklasser. Den højtærede finansminister siger ganske vist i sin forelæggelse — jeg beder den højt-

ærede formand om tilladelse til et kort citat —:

„Staten har naturligvis fyldstgjort de forpligtelser, som den ved gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1946 er indgået på.“

Jeg stiller det spørgsmål: Holder den påstand? Fra mit partis side mener vi nej. Og den holder da især ikke overfor de lønningsklasser, der ligger over den 14. lønningsklasse. I sig selv ydede loven af 1946 med rundere hånd til bundklasserne, men siden da har den af regeringen fulgt økonomiske politik yderligere nivelleret de højere lønningsklasser nedad. Forudsætningen ved gennemførelsen af tjenestemandsløven af 1946 var det dengang gældende pris- og skatteniveau. Det var et løfte, at dette niveau skulle holdes, at forholdet mellem løn og skat skulle holdes. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Hvem har givet det løfte?). Det var forudsætningen. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Nej, det er fuldstændig urigtigt, det står intet sted, det er intet sted sagt!). Det har i hvert fald ikke været tilfældet siden. Man har simpelt hen lovgivet således, at kun de, der befinder sig under sygekassegrænsen, har fået dette løfte opfyldt. Det viste sig ved uddelingen af tekstilrabatkort, og det gentog sig ved rigsdagens vedtagelse af ekstraindkomstskatten, som vi betaler i denne måned. Man beregnede det netop sådan, at de indkomster, der svarer til pristalsfamiliens, blev fritaget. Det ville derfor være interessant at se en opgørelse af, hvad der bliver tilbage af de 300—400 kr.s løntillæg, der svarer til de 2½ portion reguleringstillæg, som dette forslag går ud på. Hvad bliver der tilbage af disse 300—400 kr., når skatten er betalt? Det, der sker for disse mellem-lønnede og højere lønnede tjenestemandsklasser i forhold til deres tidligere stilling, det er slet og ret en proletariseringssproces, og det er det, det konservative folkeparti vender sig imod.

Vedrørende det forelagte lovforslags enkeltheder vil det selvfølgelig være mit partis standpunkt, at vi vil medvirke til en forbedring af tjenestemændenes forhold. Det er lykkedes den højtærede finansminister at få de forhandlingsberettigede organisationers tilslutning til sit forslag. Jeg forstår, at der af en række af organisationerne er udvist en stor, jeg fristes til at sige for stor resignation, men jeg forstår også, at man har gjort det af frygt for at komme til at skade de organisationer, der har ment at få deres krav så nogenlunde opfyldt.

Den højtærede minister har anvendt en